

anses for nødvendigt at skabe en Lov paa dette Omraade. Da Forslag til en saadan Lov imidlertid kræver en indgaaende Overvejelse, som Udvalget ikke mener at kunne tilendebringe i indeværende Lagtingssamling, skal man foreslaa, at der nedsættes et særligt Udvalg paa 3 Medlemmer til sammen med Amtmanden, Dommeren, og Landbrugskonsulenten samt et Medlem af „Føroya Búnaðarfelag“ at undersøge Spørgsmaalet og til næste Lagtingssamling at fremkomme med Forslag til Udstykningslov“.

Foranstaaende Lovforslag, der efter Indstilling af foran nævnte Udvalg den 9. December 1937 er vedtaget af Færøernes Lagting med 21 Stemmer mod 0, er da udarbejdet med det Formaal for Øje at forebygge skadelig Udstykning af udskiftede Landbrugsarealer. Af praktiske, retstekniske Grunde er Lovens Omraade dog ikke begrænset til Landbrugsejendomme, idet det formentlig vil være vanskeligt — saaledes som i Lovene Nr. 106, 107 og 108 af 3. April 1925, der ikke gælder for Færøerne — at give en tilfredsstillende Definition af, hvad der skal forstaas herved, ligesom det i givet Fald vil kunne være ønskeligt at forhindre Udstykning af Jord, der ikke i Øjeblikket er Landbrugsjord, men som er egnet til Opdyrkning.

Ved Udarbejdelsen har man dernæst haft for Øje at skabe Harmoni mellem de foreslaaede Bestemmelser og de beslægtede Regler i Lov Nr. 174 for Færøerne om Jordbrugets Fremme af 24. Maj 1937. Allerede ved nævnte Lov er der givet Bestemmelser, der i et vist Omfang vil fyldestgøre det af nærværende Lovforslag forfulgte Formaal. Det bestemmes nemlig, i § 26 Stk. 4 og i § 50, der bl. a. henviser til § 26 Stk. 4, at Udstykning af de af Landbrugsraadet afhændede Arealer samt af Ejendomme, hvortil der er ydet Laan af Jordfondens Midler, kræver Amtets Godkendelse. Naar hertil kommer, at Landbrugsraadet selvfølgelig er Herre over, hvorvidt den under Raadet bestyrede Jord — ifølge Lovens § 10 det nuværende Fæstegods, det beneficerede Gods og Jord, der er købt for Jordfondens Midler — skal udstykkes, er Betydningen af Lov om Jordbrugets Fremme med Hensyn til Udstykningsspørgsmaalet da den, at al Jord, der er eller har været under Landbrugsraadets Bestyrelse, eller hvori er anbragt Laan af Jordfonden er undergivet udstykningsregulerende Lovbestemmelser, hvadenten den er udskiftet eller ikke.

Det vil herefter ses, at nærværende

Lovforslag kun indfører noget principielt nyt for saa vidt angaar den uden for Landbrugsraadets Bestyrelse værende udskiftede Jord, selv om Lovforslaget naturligvis ogsaa vil gælde for og supplere Bestemmelserne i Loven om Jordbrugets Fremme vedrørende den udskiftede Jord. Bestemmelserne i Loven om Jordbrugets Fremme har dog herefter navnlig Betydning for den ikke udskiftede Jord, der 1) bestyres af Landbrugsraadet, 2) er afhændet af Landbrugsraadet eller 3) hvori er ydet Laan af Jordfonden, men det staaar selvfølgelig Landbrugsraadet frit for at gøre det til Vilkaar, dels ved Bortsalg af Jord, dels ved Ydelse af Laan i privat, ikke udskiftet Jord, at Udstykning kun ske efter Reglerne i nærværende Lovforslag. Det vil formentlig være ønskeligt, om dette sker i hvert Fald for førstnævnte Tilfældes Vedkommende, idet der da i Realiteten vil gælde samme Regler om al registreret Jord, baade den efter tilendebragt offentlig Udstykning matrikulerede og den i Henhold til § 57 i Lov om Jordbrugets Fremme registrerede.

Den særlige Lov af 31. Marts 1928 med Anordning af 15. Juli 1931 og de sig dertil sluttende Bekendtgørelser Nr. 262 og 263 af 29. Oktober 1931 om Udførelse af Udstykninger og Sammenlægninger m. m. opretholdes. Medens disse gældende Regler er af mere ordensmæssig Karakter, indfører Lovforslaget altsaa som noget nyt, at Lodsejernes Ret til Udstykning af udskiftet Jord fremtidigt bliver indskrænket.

Til § 1.

Bestemmelserne gælder de til enhver Tid udskiftede Bygder.

Ved Bestemmelsens Formulering er som Forbillede valgt § 17 i Lov af 15. Juli 1927 om Oprettelse af mindre Jordbrug paa Færøerne, en Lov, der er videreført gennem Loven om Jordbrugets Fremme og som derfor er ophævet ved § 60 i sidstnævnte Lov. Man har ikke ment at burde fastsætte nogen fast Grænse for Udstykning som for Eksempel i Trøloven (1 Kofoder), da en saadan fast Grænse forudsætter praktiske Erfaringer, som paa dette Omraade savnes, og da en generel Regel i øvrigt let vil kunne blive for stiv og uhaandterlig. Paa den anden Side har man fundet det nødvendigt af Hensyn til Jordejernes Beskyttelse mod Vilkaarlighed at fastsætte Retningslinjer for Myndighedernes Afgørelser, og man har da valgt den Formulering, der benyttes i foran omtalte Lov af 15. Juli 1927. Der er dog den Forskel mellem Loven af 1927 og nærvæ-